

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011190
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319011190.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného X. Q., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.11.2019 č.k. 27T/117/2019-344, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.2.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. Q., nar. X.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do 16:55 hodiny dňa 13.06.2019 v meste Galanta na Mierovej ulici, vo vrecku nohavíc, ktoré mal na sebe oblečené, neoprávnene prechovával 2 zatavené plastové injekčné striekačky s modrým piestom s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 3,783 g, s priemernou koncentráciou 35,30 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou MSM, obsahujúci 1,335 g absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 33 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré si predtým v presne nezistenom čase a mieste kúpil od nestotožnenej osoby, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok. Za to súd obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Odvolaním sa domáha zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, teda pod tri roky odňatia slobody. Hranice trestov stanovil zákonom zákonodarca, pričom pri dohode trestov a analogicky s poukazom na R 44/2017 aj pri vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku určil, že spodnú hranicu trestu odňatia slobody je možné znížiť o 1/3. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol dôvody, pre ktoré obžalovanému trest odňatia slobody aj napriek vyhláseniu o vine neznížil pod dolnú hranicu trestnej sadzby, i keď obžalovaný netvrdí, že mu mal súd ukladať trest až na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby. Obžalovaný sa tiež domnieva, že súd neposúdil okolnosti, ktoré by mohli viesť k použitiu trestu domáceho väzenia, pričom k tomuto odvolaniu pripojil aj písomný sľub podľa § 53 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste, obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Krajský súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne. S prihliadnutím na trestnú minulosť a osobu obžalovaného poukazujúc na tú skutočnosť, že obžalovanému bola už v minulosti poskytnutá šanca podmiennečným odsúdením preukázať polepšenie, avšak sa dopúšťal opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opakovane právoplatne odsúdený, dospel okresný súd k správnej závere, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný má v registri priestupkov evidovaných 8 priestupkov a v registri trestov má vykázané 4 odsúdenia za rôznorodú trestnú činnosť, predovšetkým drogového charakteru, pričom naposledy bol za drogovú trestnú činnosť odsúdený právoplatne dňa 17.5. 2019 a skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchal 13.6.2019, teda takmer len jeden mesiac od skoršieho odsúdenia a v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Je možné preto konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia nespojové s odňatím slobody nemali na obžalovaného žiadny výchovný účinok.

Podľa názoru krajského súdu sa okresný súd správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného, pričom v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Berúc do úvahy skutočnosť, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom, ktorý bol už pre drogovú trestnú činnosť dva krát súdne trestaný, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 3 roky, z pohľadu krajského súdu primeraný a zákonný.

Krajský súd v nadväznosti na odvolanie obžalovaného a jeho námietky týkajúce sa mimoriadneho zníženia trestu uvádza, že aj napriek urobenému vyhláseniu o vine v zmysle § 257 Trestného poriadku, nebol naplnený dôvod pre mimoriadne zníženie trestu.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. A to napriek skutočnosti, že nemožno považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Podľa citovaného stanoviska, je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia (preto sa tretia právna veta zmieňuje o medzere v zákone). Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Treba však upozorniť, že spomínané stanovisko síce umožňuje pristúpiť k zníženiu trestu, avšak vždy ide o možnosť, a je na posúdení súdu a vyhodnotení ďalších skutočností, či je možné v tom ktorom prípade k mimoriadnemu zníženiu a v akom rozsahu, pristúpiť. Podľa názoru krajského súdu v prípade obžalovaného práve z dôvodu jeho trestnej minulosti (obžalovaný je vo vzťahu k drogovej trestnej činnosti tzv. špeciálnym recidivistom), nie je mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody namieste.

Trest uložený obžalovaným okresným súdom zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu.

Možno teda záverom uviesť k námietke obžalovaného, ktorý žiada znížiť uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, príp. uložiť trest domáceho väzenia, že táto odvolacia námietka je nedôvodná. Krajský súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že nepovažuje uloženie alternatívneho trestu odňatia slobody alebo využitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody vzhľadom na spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a trestnú minulosť obžalovaného, a tiež vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočné.

Rovnako správne postupoval okresný súd pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.